

Stichting Benares SchoolFonds

VAARWEL, JOEP

Tot onze ontzetting is op vrijdag 29 september jl. ons bestuurslid Joep Baartmans-van den Boogaart overleden.

Samen met haar man Jacques heeft Joep vanaf het begin deel uitgemaakt van ons bestuur. Haar wijsheid en zorgzaamheid zijn van onschatbare waarde geweest. Wij zijn haar heel dankbaar voor haar jarenlange toewijding en onmisbare inbreng.

Wij missen haar.

Stichting Benares Schoolfonds,
Marien van Staaen, voorzitter

APRIL 2018: 15 JAAR BSF

WAAR ONZE AANDACHT NAAR UITGING EN WAT ER IS BEREIKT

Bijna vijftien jaar geleden begon ons werk in Varanasi met het ondersteunen van 23 kansarme leerlingen. Iets later gingen wij scholen voor dezelfde doelgroep sponsoren.

BSF selecteerde scholen met capabele en bevoegen leiding, waarvan verwacht werd dat ze maximaal profijt zouden trekken van onze langjarige financiële ondersteuning. En die verwachting is uitgekomen: de scholen zijn in alle opzichten gegroeid.

Over de inhoud van het Indiase onderwijs gaan wij niet, dat verschilt te veel van het Nederlands onderwijs.

Wel hebben wij geprobeerd vanuit onze visie onderdelen te introduceren die het reguliere onderwijs aanvullen en verlevendigen. We hebben voor computers gezorgd en bibliotheken. Maar we hebben ook aandacht gevraagd voor bijscholing van leraren, de *attendance* van de leerlingen, kunstonderwijs. Dat heeft zijn vruchten afgeworpen. Onze kinderen gaan met plezier naar school en krijgen les van goedopgeleide docenten.

Op bijna al onze scholen wordt nu een geringe ouderbijdrage gevraagd om de ouders meer te betrekken bij het onderwijs van hun kinderen. De regelmatige ouderavonden worden goed bezocht.

Op **Ashray** richtte BSF avondklassen op met huiswerkbegeleiding, *coaching*, computercursussen en muzieklessen. Sinds dit jaar heeft de school een bibliotheek.

Little Stars School groeide uit tot een twaalfklassige school, met vaklokalen, een computerlokaal en een bibliotheek.

Jeevan School, die begon onder een rieten afdakje, gaven we geld om een paar klaslokalen te huren, het begin van een echte school. Later volgden een bibliotheek en een computerlokaal. Het hoofd van de school, Kati, heeft van Jeevan in de loop der jaren een modellschool gemaakt.

Met onze steun overbrugde **Asha Deep School** een financieel moeilijke periode. Later kwam daar - via BSF - hulp vanuit Singapore bij. *Arts*-onderwijs werd mogelijk. Computers en schoolbankjes konden vervangen worden. En de Cool School, een naschools programma met sport, spel, knutselen en - heel belangrijk voor de oudere leerlingen - levenslessen, staat in de steigers; een uniek initiatief.

De **Vatsalya School** in Jaipur biedt tegenwoordig met *smart classes*, *learning-in-the-field*-uitstapjes en *learning by playing* bijna modern westers onderwijs.

Niet alleen de kwaliteit van het onderwijs is verbeterd, ook de financiële situatie van de scholen. Meer scholen zijn in staat nieuwe sponsors binnen te halen en hun financiële basis te verstevigen. En dat vermindert hun afhankelijkheid van onze stichting.

Wij zijn ons er goed van bewust dat wij slechts geld beschikbaar stellen. De scholen zelf doen het werk. Zo willen wij het ook. BSF is buitengewoon trots op de directeuren, onderwijzers, ouders en leerlingen die samen deze positieve ontwikkelingen tot stand hebben gebracht.

Er is hard gewerkt; de resultaten zijn ernaar. <

INHOUD	1. Ashray School	2
	2. Asha Deep School	4
	3. Little Stars School	6
	4. Jeevan School	8
	5. Individueel programma	10
	6. Vatsalya's Udayan School	12
	Facts & Figures	bijlage

ASHRAY SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2018

- > Basisschool tot en met klas 5
(+ muzieklessen, computerklas en huiswerkbegeleiding)
- > 85 leerlingen, 7 onderwijzeressen
- > Budget € 16.300, incl. glas melk | Bijdrage BSF € 7.500
- > www.ashray.org

In het mooie Ravidaspark schuin tegenover Ashray treffen we alle schoolkinderen en alle onderwijzeressen aan voor het zaterdagse programma. De kinderen, allemaal in een nieuw uniform gestoken, doen spelletjes - hoe kleiner hoe wilder - maar we worden verrast door de yogaklas van Damyanthi, die met grote concentratie wordt gevolgd.

In de school bekijken we met de onderwijzeressen Seema en Sangeeta de prachtige nieuwe bibliotheek. Tot onze verrassing komt bestuurder Rakesh Saraogi binnenwandelen met een heerlijke *eggless* chocoladetaart met *Conny*, *Welcome in Baranas* (sic!) erop. Die wordt met enig ceremonieel aangesneden en met wat minder ceremonieel opgegeten.

Even later praten de twee onderwijzeressen ons bij over de bibliotheek. Wij krijgen een erg goede indruk van de staat en het gebruik ervan.

Het pronkstuk van de Ashraybibliotheek is het boek over Jalila, dat de kinderen zelf hebben geschreven. We hebben er met blije verbazing in gebladerd: ongelooflijk, hoeveel originele creativiteit er in de leerlingen schuilt.

De bibliotheek is een voltreffer! Ons bestuurslid Nienke, die daarvoor met haar vriend Bálint de halve wereld heeft overgefietst, mag trots zijn. En anders zijn wij het wel op haar.

Vergadering

Met Rakesh Saraogi en voorzitter dr. Amod Prakash hadden wij een lange en goede vergadering. Er waren gedurende het jaar wat misverstanden ontstaan, die moesten worden rechtgetrokken. De

Sangeeta leest voor in de bibliotheek. Conny, Marien en Rakesh Saraogi met het boek over Jalila.

grootste klacht van onze kant was het onbeantwoord laten van belangrijke mails. Dat die mails wel gelezen waren, bleek pas ter plekke. Het belangrijkste punt ter bespreking was onze suggestie een van de onderwijzeressen aan te stellen als hoofd van de school. Niet alleen om het onderwijsniveau te bewaken en te verhogen, ook om vanuit Nederland een duidelijker aanspreekpunt te hebben. Het Ashraybestuur wil niet met dit plan meegaan, het ziet meer in een spreading van verantwoordelijkheden over alle leraressen. Een aardig voorbeeld daarvan is dat een van hen, vroeger een notoire telatkomer, nu de aankomsttijden van de docenten bijhoudt. Rakesh Saraogi en dr. Amod Prakash pleitten voor een kleine salarisverhoging voor alle leraren.

Op onze bestuursvergadering van 27 januari jl. hebben wij besloten die wens te honoreren, als blijk van waardering voor het werk en de inzet van het onderwijzerteam.

Lerares Seema had dit jaar duidelijk de opdracht gekregen ons per mail aan te leveren waarom we verzochten: schoolverslagen, maar ook financiële overzichten.

Essentiële berichten moeten echter door Rakesh Saraogi zelf worden beantwoord. We hebben hem op dit gebrek aan contact aangesproken.

Teachers training

Seema en Sangeeta hebben een computercursus gevolgd op kosten van Ashray. En alle onderwijzeressen kregen een intensieve bibliotheektraining van Nienke. Nog steeds kent Ashray geen regelmatige *teachers training*, maar voor komende zomer zijn er concrete plannen.

De school gaat met sprongen vooruit, de bibliotheek heeft een grote impuls gegeven. Als we kijken naar het resultaat, zien we dat aan onze voorwaarde van kwaliteitsgroei wordt voldaan. Maar *teachers training* is belangrijk voor ons, in welke vorm dan ook; we blijven dat benadrukken.

Financiën

Omdat tegenwoordig de hoofdactiviteit van de NGO Ashray de school is, zijn de uitgaven anders gerangschikt dan in het verleden, toen onder Ashray nog een kliniek en sociaal werk vielen. Nu worden ook onderhoudskosten en algemene uitgaven aan het onderwijsbudget toegerekend. Heel begrijpelijk. Het is elders niet anders.

De tekorten worden gedekt door 'various gifts'. Desgevraagd heeft Rakesh het over 'some friends' - hij heeft een groot zakennetwerk en veel politieke relaties - en soms, geeft hij aan, dicht hij zelf gaten.

De nieuwe school

Met Rakesh Saraogi bezochten we de locatie aan de Ganges, waar hij een nieuwe *Ashray branch* opstart. In een jaar tijd heeft hij de bescheiden villa uitgebouwd tot een prachtig gebouw met drie verdiepingen en een enorm dakterras. Vijftien lokalen heeft deze school in spe, en voldoende toilet- en keukenfaciliteiten. Wij vinden het een prestatie en gunnen hem graag dat de school een succes wordt.

We zijn verrast over de openheid waarmee Rakesh tijdens de vergadering de aanloopproblemen van zijn nieuwe school bespreekt - hij lijkt niet iemand die zijn vergissingen graag toegeeft.

71 kinderen hadden zich aanvankelijk aangemeld. Na een toelatingstest zijn 15 van hen aangenomen, de overige 56 zouden in een lagere klas geplaatst moeten worden, en zijn daarom niet gekomen. Van die vijftien krijgen er uiteindelijk vijf les. Dat is geen basis om op verder te bouwen.

De hoofdreden voor de moeizame start is volgens Rakesh het gegeven dat in de directe omgeving enkele (zeer slechte) scholen onderwijs aanbieden voor 100 rupees per maand (€1.30). Rakesh vraagt 400 Rs per maand voor wat uiteindelijk kwaliteitsonderwijs zou moeten worden, en de ouders in de buurt zijn niet bereid dat verschil te betalen.

Rakesh had twee doelen voor ogen met deze investering: geld voor de NGO Ashray genereren, en de kinderen van de school in Nagwa goed vervolgonderwijs vanaf klas 6 aanbieden. Als de nieuwe *branch* niet van de grond komt, vervalt het tweede doel; het gebouw moet dan op andere manieren rendabel worden gemaakt.

Rakesh legt ons de optie voor dat de hogere klassen van Ashray vanaf het schooljaar 2018-2019 in het nieuwe gebouw les krijgen. Dat zou de nieuwe *branch* over het moeilijke begin heen kunnen helpen.

VOOR TOOS

Op 26 september jl. hebben wij onze lieve Toos Hooghwinkel begraven, 89 jaar oud.

Jarenlang reisde ze met ons mee naar Varanasi, haar geliefde plek. Miss Toss, zoals ze daar genoemd werd, gaf Engelse les op de Ashray School. Ze was zeer geliefd bij de kinderen en de onderwijzers.

Toen ze door haar leeftijd niet langer meer mee kon, betreurde niet alleen zichzelf dat; iedereen die we in Varanasi tegenkwamen, vroeg naar haar en miste haar.

De kinderen van Ashray baden voor Toos na het droevige bericht van haar overlijden. Anderen staken kaarsjes voor haar op en herdachten haar vol respect.

Toos nam in de harten van velen een bijzondere plek in.

Ze laat Toos' Grammar achter, een door haar met de hand geschreven Engelse grammatica voor de kinderen van Varanasi.

Een voordeel van deze opzet is dat het Ashraygebouw in Nagwa van z'n chronisch ruimtegebrek wordt verlost. Een nadeel dat er bus-transport moet komen.

Secretaris Conny was in februari weer in Varanasi voor de bruiloft van Asha Pandey's dochter (LSS). Ze had gelegenheid om de plannen nog eens goed door te spreken met Rakesh Saraogi. De zorgen die bij het BSF-bestuur bestonden - over de inbreng van de onderwijzeressen en het raadplegen en informeren van de ouders - werden weggelaten, ook door de onderwijzeressen. Om de plannen kans van slagen te geven heeft BSF besloten Ashray komend schooljaar te helpen met de kosten van het vervoer.

Wij spraken ook de onderwijzeressen, die na de gebruikelijke klachten over het lage salaris allemaal aangaven met veel plezier op de Ashray School te werken. Er is veel verbeterd, de bibliotheek is een grote aanwinst, de klassen zijn klein, en het team noemt zich een vriendinnengroep.

Op onze vraag of Engelstalig onderwijs aan de kleuters - een plan van Rakesh Saraogi - realistisch is, zegt Seema: *let's start and see*.

Zoals beloofd in november, heeft Conny bij haar tweede bezoek de hogere klassen van Ashray meegenomen op een picknick, een grote wens van de leraressen. Het werd een vrolijk uitje naar de watervallen van Rajdari.

De leraressen bereidden ter plekke een heerlijke lunch, die met succes werd verdedigd tegen de loslopende apen. <

ASHA DEEP SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2018

- > Tot en met klas 8 + vervolgonderwijs ouders
- > 200 leerlingen, 18 leraren (3 parttime) + 3 parttime arts-docenten
- > Budget school € 35.000, incl. schoolmaaltijd
- > Budget vervolgonderwijs € 13.000
- > Bijdrage BSF € 11.585, incl. vervolgonderwijs
- > www.asha-deep.com

Veertig nieuwe kinderen hebben zich dit jaar aangemeld, iets minder kleuters en iets meer late roepingen dan vorige jaren. Vooral in het regenseizoen is de school voor de kleintjes uit Nagwa moeilijk bereikbaar. Directeur Connie Rao wil de kleuterschool en klas 1 daarom het liefst onderbrengen in lokalen in Nagwa.

Op Asha Deep, zoals op zo veel scholen, is **rekenen** een zorgenkindje. Om de rekenlessen te verbeteren is Connie begonnen in klas 4 zelf les te geven, met de leraar erbij; de volgende fase is dat de leraar les geeft met Connie achter in de klas. Hierna volgen de klassen 5 tot en met 8. Zo hoopt ze het niveau van de leerlingen én de docenten te verhogen.

Cool School

Asha Deep School is gestart met het al langer gewenste buitenschoolse programma waarvoor wij de school dit jaar extra geld geven.

Wij maken om vier uur de start mee van de Cool School - de briljante naam voor dit nieuwe initiatief. Onder leiding van een onderwijzeres doen ongeveer 25 leerlingen in de tuin aan de Ganges spelletjes. Er wordt veel gelachen en hardgelopen, de kinderen hebben plezier.

Belangrijk onderdeel van de Cool School, en een van de voornaamste redenen om dit programma te steunen, zijn de *life-skills*-lessen. Lessen in karaktervorming en conflictbeheersing, over seksualiteit, racisme, respect voor vrouwen, omgaan met geld, drugs, dat soort onderwerpen; vooral bedoeld voor de oudere leerlingen, en onmisbaar bij het volwassen worden.

	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY
4:00	Life skills Library open	Computer Lab Beautyician	Life skills Library open	Computer Library	H.W help
4:45	H.W help		H.W help		
4:45	Library open Game	Computer Lab Music	Library open Game	Computer Library	Circus Football
5:30		Circus skills	Craft		
5:30	Clean-up	Clean-up	Clean-up	Clean-up	Clean-up
6:00	Sharing time	Sharing time	Sharing time	Sharing time	Sharing time

Het schema van de Cool School

We maken zo'n les mee. Een klas van zeventien grotere leerlingen volgt de *life skills* les die wordt gegeven door een uitstekende jonge lerares; ze heeft de jongelui aan een touwtje. Na haar inleiding wordt er op de laptop een aardige video vertoond waarin sociale technieken worden gedemonstreerd.

Connie Rao omschrijft het programma als een *'safe and fun option for playing and learning during evening hours'*. Ze vertelt dat de Cool School in het algemeen goed wordt bezocht, een opkomst van gemiddeld 33 kinderen. Wij vinden dat aantal (te) laag.

HET VERHAAL VAN ANKIT

Zes weken na de start van het nieuwe schooljaar werd Ankit aangemeld voor klas 6. Na een toelatingstest bleek hij bij lange na niet dat niveau te hebben. Connie besloot hem toe te laten tot klas 4, wat hij met moeite accepteerde.

Al enkele weken later werd duidelijk dat ook klas 4 te hoog gegrepen was voor Ankit. Hij kwam vaak niet opdagen, maakte zijn huiswerk niet, lette niet op in de klas, en had geen idee waar het allemaal over ging. De hoogst ongebruikelijke stap werd gezet Ankit terug te plaatsen naar klas 2, deels om hem het gevoel te geven dat hij toch wat kon, deels in de hoop dat hij hard zou gaan werken om te laten zien dat hij op z'n minst in klas 3 thuishoorde.

Er veranderde niet veel. Ankit kwam meestal te laat, in vieze kleren en met ongekamde haren die steeds langer werden. En hij deed nog steeds niet zijn best.

Connie begreep dat er meer moest gebeuren. Zij besloot hem iedere dag op school te houden tot zijn huiswerk af was.

In het begin rende hij er meteen na school vandoor, later hield Connie hem met veel moeite vast op haar kantoor tot zij klaar was om hem te helpen met zijn huiswerk. Wat bleek? Hij was slim, en snel van begrip!

Op een dag kwam hij naar Connie toe, toen de school uitging. 'Ma'am,' zei hij, 'I won't run away', en hij schudde haar de hand; ze waren vrienden nu. Ankit maakte onder Connies supervisie dagelijks

zijn huiswerk, dat snel af was toen hij doorhad dat hij daarna mee kon doen met het nieuwe naschoolse programma, de Cool School.

Ankit kwam voortaan iedere dag naar school en bleef tot half zes.

Op een dag kreeg Ankit van zijn klassenlerares te horen dat hij naar de kapper moest - zijn haren hingen al weken in zijn ogen. Wetend dat zijn familie hem daarvoor geen geld zou geven, bood Connie hem aan zijn haar te knippen. Bij het zien van zijn verschrikte gezicht verzekerde ze hem dat ze dat goed kon en dat hij er na afloop knap uit zou zien. Toen Ankit na het knippen een flesje shampoo kreeg - z'n haren werden duidelijk nooit gewassen - wist hij niet wat het was en vroeg hoe hij het moest gebruiken. De volgende dag kwam hij op school met schoongewassen haren, twinkelende ogen en een big smile.

Op zijn rapport had Ankit voor het eerst van zijn leven, na zes jaar school, een B, zeg maar een 8. Connie wist niet of ze moest huilen of lachen.

Op zijn volgende rapport stonden alleen maar B's. Ankit heeft ontdekt dat leren leuk is en dat hij het kan.

De grote afstand van de woonwijk van de leerlingen tot de school speelt ook dit programma parten. Na een uurtje thuis komen zeker de kleintjes niet terug en 's winters, als het vroeg donker wordt, de grotere meisjes ook niet. Ook de Cool School zou Connie daarom graag in Nagwa onderbrengen.

We denken dat het programma een langere aanloopperiode nodig heeft, en geven Connie daarvoor graag een extra jaar. Daarna beslissen we over de toekomst en de financiering ervan.

De oud-studenten

We spreken op Asha Deep met vijf oud-leerlingen die na klas 8 op andere scholen doorstuderen. Hetzelfde beeld als vorig jaar: een weemoedige terugblik op de heerlijk jaren bij Connie ma'am, en een soms moeizame aansluiting op het reguliere Indiase onderwijs. Deze kinderen krijgen iedere dag huiswerkbegeleiding op Asha Deep, de band met de school blijft.

Je hoort bij zo'n ontmoeting nog eens wat: de slimme Neha, 15 jaar, klas 10, werkt iedere ochtend van 5 tot 8 in het huishouden, en gaat daarna naar school. Zij spreekt van het groepje het beste Engels; de rest zit er wat verlegen bij.

Directeur Connie Rao stuurt haar kinderen vanaf klas 8 naar andere scholen. De ervaringen zijn niet onverdeeld gunstig en de kosten zijn hoog, maar een alternatief is er niet, zolang de school niet zelf twaalfklassig onderwijs kan aanbieden.

Trots is Connie dat verschillende oud-studenten de universiteit hebben bereikt. En ze doen het daar heel goed.

Zomeractiviteiten

Ook in de zomer is Asha Deep School open. De kinderen werken dan aan allerlei projecten, ter voorbereiding van het nieuwe schooljaar. Dit jaar waren dat onder meer het schrijven van gedichten of een essay, iets met een motortje bouwen, zelfs het maken van een miniwoordenboek Hindi-Engels. Het zijn meer dan projecten, het zijn wedstrijden.

Connie en oud-studenten Suman, Sunita en Neha

De prijswinnaars kregen kleurpotloden; iets bijzonders, de meeste kinderen hebben thuis niet eens gewone potloden.

Aan het begin van het schooljaar volgde een competitie *General Knowledge*, mooie aanleiding om wetenswaardigheden te leren over aardrijkskunde, natuurkunde, geschiedenis of welk vak dan ook.

Hours of peace

Connie vindt het jammer dat met de keus voor intensieve huiswerkbegeleiding meteen na school, en de Cool School een uur later, zij geen minuut rust meer kent. Haar '*hours of peace are finished*', zoals ze zelf schreef.

Financiële situatie

Asha Deep School komt regelmatig geld tekort voor de lopende zaken. Mogelijk gaat de tot Connies verrassing en grote opluchting verkregen FCRA uitkomst bieden. De FCRA staat inkomsten uit het buitenland toe en vergemakkelijkt het benaderen van sponsors.

Wij ondersteunen Asha Deep nu bijna zeven jaar. De school verdient voorsnog onze volle steun in haar verdere ontwikkeling. Onze andere projecten, die we al langer helpen, laten zien dat met kwaliteitsgroei en toenemende financiële stabiliteit vele jaren gemoed zijn. <

LITTLE STARS SCHOOL

3

Basisgegevens per 01-01-2018

- > Tot en met klas 12
- > 900 leerlingen, 45 leraren (deels parttime)
- > Budget € 50.000, geen schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 22.000
- > www.littlestarsschool.org

Aan de twee grote gebouwen van de school is voor vrijwilliger Pierre Satijn permanent veel werk. Reparaties en onderhoud gaan altijd door. Nieuwe klaslokalen vragen na twee jaar alweer om een opknabbeurt, of de buitenboel moet weer eens gedaan worden.

LSS heeft nu ook op het dak van het oude gebouw een batterij zonnepanelen staan. De elektriciteitskosten zijn daarmee behoorlijk omlaag gegaan.

Pierre woont meer dan de helft van het jaar in Varanasi. Hij is hard nodig daar, maar geniet er ook van.

Bij binnenkomst in het oude gebouw worden wij verrast door een muurvullend portret van een van de hostelmeisjes. Zulke kunstwerken zien we overal in de stad, en maar liefst acht in de vertrekhal van het vliegveld. De Amerikaanse kunstenaar Augustina Droze koos voor haar schilderijen meisjes van LSS als model. Die zijn gaan kijken op het vliegveld en konden hun ogen niet geloven.

Het oude gebouw van LSS ziet er steeds mooier uit. Er is veel geverfd en opgeknapt. Het trappenhuis, met de sporen van duizenden kinderhandjes op de muren, is nu ook onder handen genomen, met afwasbare verf natuurlijk.

Overheidsregels

Enkele maanden geleden werd de school opgeschrikt door het bericht dat de Indiase overheid strenger zou gaan toezien op ngo's. Wat betekende dat voor LSS?

Om te beginnen kwam er een inspectie van het hostel. Na flink wat steekpenningen (geen ontkomen aan) en bouwkundige aanpassingen

Een lelijke muur werd omgetoverd tot een echt kunstwerk.

werd dat goedgekeurd. Het hostel, feitelijk een *shelter home*, moest voldoende afgescheiden zijn van de school en de veiligheid van de meisjes moest gegarandeerd worden door registratie van de mensen die er binnengaan.

Het hostel van LSS is een door de overheid goedgekeurde instelling. Kinderen worden via de Child Line (een soort kindertelefoon) bij de politie aangemeld en die brengt ze naar het hostel. Dat gebeurt soms wel twee keer per week. Omdat het veel werk is alle papieren van zo'n meisje juridisch in orde te krijgen, huurt directeur Asha Pandey daarvoor een speciale medewerkster in.

Asha krijgt van de overheid geen financiële tegemoetkoming voor de opvang van meisjes, waartoe de overheid haar wel verplicht. Soms overweegt Asha met het opvanghuis te stoppen, zoveel zorg en werk geeft dat haar. Maar de meisjes zijn haar te dierbaar.

Registraties

Little Stars School is officieel geregistreerd tot en met klas 8. Al draaien ze al jaren tot volle tevredenheid van iedereen, klas 9-12 zijn niet formeel geregistreerd. De leerlingen krijgen les op LSS en leggen hun examens af op een geregistreerde school.

In afwachting van de aangekondigde controle is Asha in actie gekomen om het huidige onderwijsaanbod overeind te houden. Aan een officiële registratie zijn zeer hoge kosten - waaronder steekpenningen - verbonden. Daarom heeft Asha een licentie voor een coachingschool aangevraagd, zodat voor de leerlingen van klas 9-12 een huiswerk- en bijlesinstituut ter beschikking staat.

'Conny's sponsored children'

Op LSS worden ongeveer 75 individuele studenten, de allerarmste, via onze stichting gesponsord. Asha noemt deze groep *Conny's sponsored children*. Voor hen zijn er geen kosten voor boeken en uniform, en zij betalen slechts een gering bedrag aan examengeld. Die leerlingen zien we ieder jaar in een aparte bijeenkomst. Daar komt altijd de absentie ter sprake. Vanwege de omvang daarvan namen wij vorig jaar in ons contract de verplichting van de school op de *attendance* (aanwezigheid) op te voeren tot het landelijk gemiddelde van 75%. Dat heeft al geholpen.

Leerlingen Pari, Rupali en Shalu

Het ziet er allemaal goed uit op Little Stars School. De grote school, met negenhonderd leerlingen en meer dan veertig onderwijzers, is een geoliede machine. Reguliere lessen, bibliotheekbezoek, computerklassen, danslessen en sport, alles op zijn tijd en goed georganiseerd. De examenresultaten zijn uitstekend.

De leerlingen krijgen gedegen Indiaas onderwijs. Ze zijn duidelijk trots op hun school en op hun onderwijzers. Daar zijn veel heel goede bij. Komend jaar komt bij onze stichting een bedrag beschikbaar voor salarisverhoging. Daarmee hoopt Asha haar docenten langer vast te houden. <

TWINTIG JAAR LITTLE STARS SCHOOL

Vorig jaar bestond Little Stars School twintig jaar. Directeur Asha Pandey begon enkele kinderen les te geven in het huis van haar ouders - in 1999 waren dat er al zeventig en werden alle kamers gebruikt.

In 2004 voltooide zij het eerste eigen schoolgebouw, dat ze, met een geleidelijke groei van het aantal leerlingen, klas voor klas had opgebouwd. Het aantal leerlingen was op dat moment 250 en de school bood onderwijs tot en met klas 10.

Een jaar later, onder de indruk van Asha en wat zij had bereikt, startten wij onze samenwerking met Little Stars School.

In 2007 kwam Pierre Satijn als vrijwilliger naar de school. Hij is sindsdien ieder jaar teruggekomen en is een onmisbare hulp geworden voor Asha. De nieuwe dependance zou er zonder hem nooit gekomen zijn.

Wij hebben de verdere groei stap voor stap meegemaakt: het nieuwe gebouw, 900 leerlingen, onderwijs tot en met klas 12.

Uitgangspunt waren al die jaren de zeven mantra's van LSS:

- een school voor de armen, geen arme school
- gekwalificeerde leraren
- kleine klassen
- een gevarieerd curriculum
- focus op meisjes
- leren, niet uit het hoofd stampen
- school moet ook leuk zijn

Asha heeft een enorme prestatie geleverd, en ze is nog net zo gedreven als twintig jaar geleden.

CHILDREN'S DAY

Ieder jaar op 14 november vieren de Indiase scholen Children's Day. Wij maakten die dag vorig jaar en ook dit jaar weer mee op Little Stars School. Het is een bijzonder feest, van en voor kinderen.

Verspreid over de binnenplaats van de school staan mooi versierde voedselkraampjes. Iedere klas heeft er een. De kinderen verkopen er allerlei hapjes die ze zelf hebben bereid.

Na de gebruikelijke plechtigheden en toespraken, toneelstukjes en dansjes worden de kraampjes door de eregasten geopend. Het is de bedoeling dat je daarbij een aardig bedrag inlegt als aanmoediging.

Vervolgens word je, met het ene hapje nog in de hand, alweer naar het volgende kraampje getrokken. Iedere klas wil je zijn snacks verkopen, waarvoor je natuurlijk veel te veel geld betaalt. Maar ach, de kinderen zijn opgetogen door je gulheid. En als je dan ook nog zegt hoe lekker het is, kan hun Children's Day niet meer stuk.

Conny's favoriet: mierzoete jalebi

JEEVAN SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2018

- > Tot en met klas 10 + vervolgonderwijs elders
- > 160 leerlingen, 12 onderwijzers
- > Budget € 37.500, incl. schoolmaaltijd | Bijdrage BSF € 9.550
- > www.basichumanneeds.org

Op Jeevan wacht altijd wel weer een verrassing. Dit jaar waren dat de prachtig opgeknapte keuken, door schoolhoofd Kati eigenhandig kleurig geschilderd, en op het platte dak het nieuwe 'muzieklokaal', een stevig ijzeren afdak, waaronder de kinderen, beschermd tegen zon of regen, muziek kunnen maken en naar hartenlust kunnen dansen. De grote keuken wordt niet alleen gebruikt om te koken. Als het nodig is, dient hij gewoon als extra lokaal. Wij woonden er een muzieklus bij.

De nieuwe keuken en de bibliotheek

Het onderwijs

De Jeevanschool geeft ons het vertrouwde beeld van elk jaar: een adembenemend streven naar perfectie dat bijna grotesk contrasteert met de leefstijl in de slum waar deze kinderen vandaan komen. Het moet gezegd: wat Kati voor elkaar krijgt aan orde en netheid - binnen de grenzen die de populatie stelt - is ongelooflijk. Haar leermateriaal, het meeste zelf geproduceerd, is fantastisch, haar leermethodieken zijn intelligent en grondig. De leraren hebben een exact overzicht van de aandachtspunten en op feedbackformulieren maken ze allerlei aantekeningen waardoor de studenten beter gevolgd kunnen worden. We maken het zelfwerkuurtje mee: gewoon prima allemaal. Kati vertelt dat het onderwijsniveau op Jeevan steeds beter wordt. Dat gaat samen met het stijgende niveau van de onderwijzers. De leraren blijven lange tijd aan de school verbonden, een goed teken.

Financiën

Voor het eerst is de begroting voor het lopende schooljaar volledig gedekt. Sinds kort moeten grote Indiase bedrijven twee procent van de winst schenken aan een goed doel. En Jeevan is er in geslaagd zo'n bedrijf als sponsor te strikken, dat maakt het verschil. Goed voor de nachtrust, vertelt Kati.

Sheelu

We aten bij manager Sheelu, in zijn nieuwe, nog maar half afgebouwde huis. Sheelu is een oer-Indiër, een Adivasi. Hij is een nazaat van de

autochtone bewoners, die hier al gesetteld waren toen de Ariërs het land bezetten, zo'n vierduizend jaar geleden. Wij maakten hem al mee op Deva Public School, waar hij in de jaren negentig als jonge leraar terecht kwam. Een geweldige man: behoudend maar intelligent, en vol warmte voor de doelgroep van Jeevan.

Hij heeft enkele jaren geleden met veel succes een rechtenstudie afgerond, maar voelt zich te zeer betrokken bij Jeevan om een eigen advocatenpraktijk te ambiëren.

De schoolpopulatie

Lang niet alle kinderen van de Jeevan School komen via Jess' kleuterschooltje binnen. 40% van de school komt uit de sloppenwijk, 60% uit de omringende wijken.

Die laatste groep wordt scherp geselecteerd. De school neemt alleen kinderen aan die, behalve armoede, nog een ander probleem hebben: alcoholverliefde ouders, huiselijk geweld, seksueel misbruik en dergelijke. Deze extra selectie maakt de populatie van de school nog uitzonderlijker dan die van, bijvoorbeeld, Little Stars School, waar min of meer arme kinderen een min of meer normaal *lower class* Indiaas bestaan leiden.

Toekomstplannen

Jeevan gaat een registratie aanvragen als studiecentrum van het NIOS (National Institute of Open Schooling). Een ander toekomstig initiatief is de *pre-vocational training*, een voortraject waarin jongere kinderen al met vaardigheden als schilderen, timmeren en naaien kennismaken. BSF blijft deze plannen volgen.

Math Market

En dan maken we de Math Market van Jeevan weer mee. Dit keer op het schooltje van Jess: één groot, kleurrijk en druk feest. De kleintjes konden zich maar met moeite bedwingen om niet ordeloos op de stalletjes met koopwaar aan te vallen. Jess en haar leraressen hadden er de handen aan vol.

Op Jeevan krijgen heel bijzondere kinderen op een heel bijzondere manier les van heel bijzondere, uiterst toegewijde mensen. Dat maakt de school het ondersteunen dubbel en dwars waard. <

Theo tussen de Jeevankinderen

HET SCHOOLTJE VAN JESS

Op de plek waar Jeevan ooit begon, staat nog steeds het oude schooltje, niet meer dan een afdak. Daar huist Jess met haar peuters, vijftig straatschoffies.

Het zijn de kinderen van de Samne Ghat-sloppenwijk, en ze doen hun reputatie eer aan: in de vrije speeltijd is het een ongelofelijke storm die over ons heenraast. Maar er wordt ook redelijk braaf en gestructureerd gezongen en zelfs geleerd - leren en spelen vallen hier samen.

De sloppenwijk

Na de ochtendsessie wandelen we met Jess de sloppenwijk in. Indringende beelden van kleine plastic tentjes, gelegen op de zanderige Gangesoever, tussen de enorme drijflichamen van de vroegere pontonbrug. Jess kent iedereen, haar geadopteerde zoon Shivam komt hiervandaan.

We spreken Shivams broer Suraj over het leven in de sloppenwijk - het kamp, zoals ze het daar noemen. Hij woont er met vrouw en kind. De belangrijkste informatie die we van hem krijgen is dat de leefomstandigheden in het kamp mensonterend zijn, maar dat een volledig gebrek aan persoonlijk initiatief en samenhorigheidsgevoel iedere verbetering blokkeert.

Als er geld verdiend wordt - en sommige mensen daar hebben een behoorlijk inkomen - gaat dat op aan drank en voedsel, in die volgorde. Basale hygiëne, gezondheid, betere huisvesting en goed onderwijs voor de kinderen hebben geen enkele prioriteit. In Nederland zou een legioen sociaal werkers op deze groep worden afgestuurd, maar *this is India...*

Jeevan heeft, zo lijkt het, met de keuze van deze doelgroep een loodzware last op de schouders genomen. Maar het Jeevanteam blijft gedreven, liefdevol naar de kinderen toe en begripvol voor de ouders.

Een vrolijk schooltje

Jess' schooltje is een vrolijk schooltje; kinderen hebben veel plezier, er is speelgoed in overvloed.

De kinderen, de meesten ondervoed, krijgen iedere dag een voedzaam ontbijt, een lunch en fruit.

De ouders van Jess' kinderen komen uit dorpen waar geen werk is naar de grote stad om er te werken en te bedelen. De meesten zijn alcoholist. Ook hun kleine kinderen gaan dagelijks uit bedelen; dat geld is nodig voor de verslaving van hun ouders.

's Morgens in alle vroegte gaan twee leraressen het kamp in en verzamelen de kinderen. Ze lopen met elkaar naar school. Daar wacht het ontbijt - de grote trekpleister. Jeevan realiseert zich hoe belangrijk voedsel is voor de ontwikkeling van het lichaam, maar ook van de hersenen.

Dat de kleintjes plezier hebben is een tweede belangrijk punt. Als niemand je aanmoedigt om naar school te gaan, moet je zelf heel

graag willen. Daarom maakt Jess er met haar team een vrolijke boel van. Iedere ochtend begint met samen zingen, op volle sterkte. Op onze vraag wat het belangrijkste is om deze kinderen te geven, antwoordt Jess: "Eten, onderwijs, liefde, veiligheid... Dit is zo'n lastige vraag! Het simpele antwoord is: eten. Je kunt geen scholing en liefde geven aan iemand, die sterft van de honger. Maar hoe kun je van iemand houden en hem géén voedsel en onderwijs geven? Mijn antwoord is dan ook: liefde - al klinkt dat wat soft. Zonder liefde vaart niemand wel."

De meeste ouders zien de waarde van educatie niet in, ze zijn zelf nooit naar school geweest. Ze waarderen het eten, en de medische zorg die Jeevan biedt.

Het contact van Jess met de ouders is heel vriendschappelijk; "als ze nuchter zijn", voegt ze eraan toe.

Vaak nodigen de mensen haar uit in hun tent, een plastic lap op vier houten stokken.

"Ik vind het vooral leuk om met de oudere vrouwen te praten; ze begroeten me vaak met een knuffel, plagen me met mijn vreselijke westerse kleren, om me vervolgens te vertellen over hun zorgen en pijntjes."

De kinderen verschillen volgens Jess niet veel van andere kinderen. Ze leren liedjes en gedichtjes, doen spelletjes en luisteren naar verhaaltjes. Het grote verschil is dat bij Jess de kinderen die zich traag ontwikkelen langer mogen blijven voordat ze naar de grote school gaan.

In Jess' visie staat educatie op één lijn met voedsel, opvang en liefde, allemaal basisvoorzieningen waar ieder mens recht op heeft. En die moeten worden gegeven in een veilige, vriendelijke en vrolijke omgeving.

"Hoe kun je de wereld positiever beïnvloeden dan door kinderen te helpen opgroeien tot goede, aardige, hardwerkende, niet-geweldadige volwassenen? Mijn grootste hoop is dat de kinderen later zelf deze waarden uitdragen. Die hoop houdt me hier."

Ondanks alle ellende om haar heen, voelt Jess zich gezegend dat ze werk kan doen waarvan ze houdt: de hele dag spelen, muziek maken en zingen met kinderen. *Having a lot of fun.*

INDIVIDUEEL PROGRAMMA

5

Basisgegevens per 01-01-2018

- > Tot en met klas 12
- > 28 leerlingen
- > Budget € 9.450 | Bijdrage BSF 100%

Diep in hun hart vinden Surendra Srivastava en Manish Bhatia, onze plaatselijke medewerkers, het maar wat spijtig dat ze binnen enkele jaren niet meer bij het individuele programma betrokken zullen zijn. Sinds 2006 dragen zij, bekwaam en met veel toewijding en liefde, namens ons zorg voor deze groep individuele leerlingen. De wederzijdse verstandhouding is uitstekend.

Nienke maakte voorjaar 2017 bij Manish thuis haar opwachting als nieuw bestuurslid. In het midden Surendra (links) en Manish.

Zoals wij al eerder schreven maakt dit programma langzamerhand plaats voor individuele sponsoring via onze eigen scholen. Dat is efficiënter en goedkoper. Surendra en Manish dragen nu nog de zorg voor 28 leerlingen, dat wordt de komende paar jaar snel minder. De laatste leerling is klaar in 2023. Inmiddels groeit het aantal individueel gesponsorde leerlingen die door onze eigen scholen worden gemonitord.

Op het dak van Manish' huis troffen we, zoals ieder jaar, ouders en leerlingen. Steeds minder ouders (de kleintjes worden groot) en praktisch alle kinderen. Soms zijn ze in één jaar tijd verrassend groot en volwassen geworden. Ook twee oud-leerlingen kwamen opdagen, gewoon om even gedag te zeggen. De kinderen doen het goed; de resultaten zijn vaak behoorlijk hoog. Dat was in het verleden wel eens anders, toen we alle leerlingen op Engelstalige scholen plaatsten. Dat is nu alleen voor wie het echt aankan.

Vroeger was de bijeenkomst vooral een gelegenheid om ergens over te klagen en om extra steun te vragen; dat element is nu vrijwel verdwenen. Net als vorig jaar zijn daarvoor waardering en dankbaarheid in de plaats gekomen, soms in de vorm van mooie tekeningen en ingenieuze papiervouwsels. We zitten niet op schouderklopjes te wachten, maar toch doet het goed als oudere leerlingen laten zien dat ze zich realiseren wat wij voor hen mogelijk hebben gemaakt.

De volgende avond treffen we sommige meisjes op de bruiloft van lerares Nisha, uitgedost als betoverende feeën... Ook op straat komen we regelmatig onze leerlingen tegen. Enthousiast komen ze ons dan begroeten en maken een praatje. De meesten kennen we al jaren. <

INDIVIDUEEL GESPONSORDE LEERLINGEN OP DIT MOMENT

- Ons eigen individuele programma (t/m klas 12) 28
- Little Stars School (t/m klas 12) 12
- Asha Deep School (na klas 8) 6
- Jeevan School (na klas 10) 1

FUNCTIONS

DOOR ONZE VOORZITTER

Functions zijn shows met toneel, zang en dans, uitgevoerd door de leerlingen. Ze zijn voor de Indiase scholen enorm belangrijk.

Op uitnodiging van Manish Bhatia bezochten Theo, Conny en ik de jaarlijkse *function* van de **Harsevanand School**, de dure school waar Manish les geeft. Het enorme nieuwe gebouwencomplex staat kilometers buiten de stad en wordt bereikt via een plattelandsweggetje. Langs dat paadje stond een stroverhakselaar die z'n eindproduct over de weggebruikers uitspuugde. Bij aankomst zaten onze kleren, onze haren en onze gezichten onder de strosnippers, wat de organisatie niet weerhield om ons op de ereplaatsen van deze massale en groots opgezette show te zetten. Daarbij vergeleken was de *function* van **Ashray** klein en lief. Schattige kinderen moedigden ons in toneelstukjes, liedjes en

dansjes aan om geen afval op straat te gooien, de lucht niet te vervuilen en niet corrupt te zijn - allemaal dingen die in India met grote hardnekkigheid worden gedaan. Ik miste de kathakdans aan het eind omdat ik, druk druk, moest soundchecken voor een concert met Jess en Dan.

En ook dat was een feestje, ditmaal met swingende Jeevan kids. Wij verdienden met z'n drieën een maaltijd en 2000 roepies, een kleine 27 euro - mijn tarieven kelderden flink de laatste tijd... De opbrengst ging naar Jeevan.

Asha Deep School houdt met haar jaarlijkse show het midden tussen Harsevanand en Ashray. De prachtige ligging van de school aan de Ganges levert de mooiste denkbare achtergrond op.

ONDERWIJS IN INDIA

In Nederland worden kinderen, afhankelijk van hun intelligentie en schoolprestaties, na de basisschool naar verschillende schooltypes gestuurd: vmbo, mavo, havo of vwo.

In India gaat dat heel anders. Alle kinderen volgen daar na twee jaar kleuterschool het twaalfklassig onderwijs. Alle leerlingen krijgen dezelfde lesstof aangeboden. De resultaten zijn verschillend, dat kan ook niet anders. Afhankelijk van hun schoolprestaties worden kinderen ingedeeld in *division I* (bij een resultaat van 60% en hoger), *II* (45-59%) of *III* (30-44%). Dit systeem maakt dat kinderen niet kunnen blijven zitten. Je gaat altijd over, desnoods naar *division III*. Dat doet sterk denken aan de situatie op Brabantse plattelandscholen, honderd jaar geleden. Daar werd de klas opgedeeld in drie rijen: de *goei*, de *middel-sort* en de *lomperds*. Deze opzet moedigde wel aan om te proberen een categorie op te schuiven; niemand wilde bij de lomperds horen!

Er zijn in India twee examenmomenten: een aan het eind van klas 10 en een aan het eind van klas 12. Alleen een goed examenresultaat in klas 10 (*division I* of *II*) maakt doorstroming naar klas 11 mogelijk. Het examen van klas 10 staat gelijk aan ons Nederlandse mavo- of vmbo-t-diploma, dat van klas 12, afhankelijk van het behaalde percentage, aan havo of vwo. Er zijn Engelstalige scholen en scholen waar Hindi de instructietaal is. Steeds meer scholen bieden Engelstalig onderwijs aan, bijna een *must* in hedendaags India.

Geheugen of begrip

In 1996 beschreef voorzitter Marien zijn leservaringen in India als volgt: *De leerlingen zijn heel goed in het uit het hoofd leren en letterlijk opdreunen van hele lappen tekst, maar begrijpen wat ze zeggen of opschrijven: ho maar. Dat heeft veel te maken met de slechte beheersing van het Engels. Zelf het antwoord op een vraag opzoeken in de tekst stuit op onoverkomelijke problemen. Zonder uitzondering duiken de kinderen met de neus in het boek en zoeken de tekst door tot ze het woord vinden dat in de vraag voorkomt. Slimme kinderen schrijven dan letterlijk de bewuste zin over; minder slimme kinderen besluiten om voor de zekerheid de hele alinea maar over te schrijven! Geen enkel kind geeft het antwoord in eigen woorden.*

Op een vraag is daarom voor de kinderen maar één, door de leraar gedictieerd antwoord mogelijk. Ieder hoofdstuk van ongeacht welk vak sluit af met vragen. Leer je die met het enig juiste antwoord uit het hoofd, dan slaag je voor je examen.

Overigens wilde Marien niet op die manier lesgeven. Hij bleef uitleggen, de uitspraak verbeteren en dingen erbij vertellen, die het onderwerp interessanter en leuker maakten. En hij verzong zelf vragen waarvoor begrip van de tekst vereist was.

Nog steeds is uit het hoofd leren erg belangrijk, maar meer en meer wordt het belang ingezien van het begrijpen van de lesstof. Dat vinden we terug in de vorm van de toetsen: niet louter meer het testen van uit het hoofd geleerde combinaties van vraag en antwoord, maar ook meerkeuzevragen en toetsing van het tekstbegrip. Het onderwijs is er beter door geworden.

Attendance

In Nederland gaan kinderen iedere dag naar school; de absentie is hier praktisch 0%. In India is dat niet vanzelfsprekend. Scholen zijn tevreden met een gemiddelde *attendance* van 75%. Het land kent een overdaad aan religieuze festivals en officiële feestdagen, en het wordt als normaal beschouwd dat je voor een bruiloft of door ziekte van je moeder enkele dagen absent bent. Dat heeft uiteraard gevolgen voor de schoolprestaties. In onze doelgroep (de armere kinderen met veelal ongeletterde ouders) presteren maar enkelen hoog, en dat zijn dan ook de kinderen die bijna altijd present zijn.

Als stichting hechten wij aan een zo hoog mogelijke *attendance*; dat onderwerp staat bij ons jaarlijkse bezoek standaard op de agenda.

Grote klassen

Klassen van 70 tot 80 leerlingen zijn niet ongewoon in India. De gemiddelde klassengrootte is 55. Het is niet moeilijk je voor te stellen hoe het lesgeven er in de praktijk aan toe gaat. Begrijpelijk is dan ook dat in de hogere klassen *coaching* (extra les na school) een bekend fenomeen is. Bijna geen kind kan zonder, *coaching* maakt deel uit van het Indiase onderwijssysteem.

De meeste scholen die wij ondersteunen zijn klein en hebben kleine klassen. Zelfs op Little Stars School, met zijn 900 leerlingen, is de gemiddelde klassengrootte niet hoger dan 35.

Kosten

Onderwijs is duur in India. Het is big business; private scholen rijzen als paddenstoelen uit de grond, er wordt veel geld mee verdiend. € 1000 schoolkosten per jaar is heel gewoon. En dat is uiteraard alleen weggelegd voor de rijken.

Op de meeste van onze scholen betalen de leerlingen slechts een kleine bijdrage, vooral bedoeld om de ouders bij het onderwijs van hun kinderen te betrekken. En als ook dat te veel is, worden ze daarvan vrijgesteld. Financiële steun van buiten, zoals van onze Stichting Benares Schoolfonds, maakt dat mogelijk.

Alleen Little Stars School biedt onderwijs tot en met klas 12. De andere scholen sturen hun kinderen voor vervolgonderwijs naar andere, duurdere scholen, veelal met behulp van individuele sponsors. Stichting Benares Schoolfonds maakt voor 40 tot 50 kinderen vervolgonderwijs mogelijk.

De Indiase overheid bevordert doorstuderen van de allerarmsten na klas 12 door plaatsen op universiteiten voor hen vrij te houden en beurzen te verstrekken.

Al verschillende van onze oud-studenten hebben een universitaire graad behaald. Daar zijn we trots op. <

benareschoolfund

benareschoolfund

6

VATSALYA SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2018

- > Tot en met klas 8 (+ vervolgonderwijs en/of beroepsopleiding voor de ± 40 Udayankinderen)
- > 130 leerlingen, 9 leraren (3 parttime)
- > Budget € 40.000, incl. schoolmaaltijd | Bijdrage BSF € 8.000
- > www.vatsalya.org

De Vatsalya School heeft 130 leerlingen, onder wie 40 kinderen van het aangrenzende Vatsalya-kinderdorp Udayan.

Docenten

In onze vorige nieuwsbrief meldden we dat een fris en enthousiast team van nieuwe onderwijzers was begonnen. Toch zijn deze docenten na een jaar vervangen door anderen. Wat is er aan de hand in Jaipur?

Vatsalya wil de beste leraren aantrekken. Dat zijn veelal jonge mensen, die net hun opleiding hebben afgerond. Naast hun werk voor Vatsalya studeren deze docenten voor aanvullende examens, om zo snel mogelijk voor een overheidsbaan in aanmerking te komen. Dat leidde in de praktijk tot regelmatige absentie van de leraren, *learning-in-the-field*-uitstapjes die niet doorgingen en slecht bijgehouden leerlingensstatussen.

Hier tekent zich het grootste probleem af voor ngo's in het Indiase onderwijs: het vasthouden van goede leraren. Ook al betaalt Vatsalya haar onderwijzers heel goed - Rs 14000 per maand, heel wat meer dan in Varanasi - toch blijven de nog veel hogere overheidsalarissen trekken. Een *government job* biedt een levenslange garantie, inclusief oudedagsvoorziening.

Het nieuwe schooljaar 2017-2018 begon dus alweer met een geheel nieuw team van zes fulltimers en drie parttimers.

Vatsalya past een nieuw selectiecriteria toe: de kandidaten moeten ten minste 40 jaar oud zijn, om zeker te zijn dat ze minder snel voor een overheidsbaan opteren. Jongere docenten tekenen een *commitment*. BSF is verontrust over deze gebeurtenissen: continuïteit is belangrijk voor goed onderwijs. We hebben Jaimala Gupta, bestuurssecretaris van Vatsalya, van onze zorgen op de hoogte gesteld en zullen de toekomstige ontwikkelingen kritisch volgen.

Persoonlijkheidsontwikkeling

Buitenschoolse activiteiten zijn gunstig voor de persoonlijkheidsontwikkeling van kinderen. Daarom zijn er een muzikleraar en een sportleraar aangesteld. De sportleraar, Sanjay, kwam als wees van drie jaar bij Vatsalya en bracht zijn jeugd door op de Udayan-campus. Bij Vatsalya wordt succes niet alleen afgemeten aan de schoolprestaties. Evenzeer tellen het winnen van een medaille bij een sportwedstrijd, het aanleren van vaardigheden als naaien en pizza bakken, het aanleggen en onderhouden van een moestuin.

De *learning-in-the-field*-uitstapjes sluiten daarop aan. De leerlingen bezoeken het vliegveld, een planetarium, historische plaatsen. In het schoolrapport wordt ook de persoonlijkheidsontwikkeling bijgehouden. De kinderen krijgen een cijfer voor vindingrijkheid en creativiteit, voor eerlijkheid en hard werken, voor medeleven en vriendelijkheid.

Dit schooljaar zijn twee nieuwe initiatieven gestart:

1. invoering van Engelstalig onderwijs, te beginnen bij de kleuterschool;
2. het ombouwen van drie klassen tot *smart classes*.

Van Kartikey Gupta, die dit jaar het werk van zijn moeder Jaimala overnam, kregen wij een positief tussentijds rapport.

Al blijft hij bezorgd over de aantrekkingskracht van overheidsbanen, hij eindigt zijn verslag optimistisch: *Overall the school is functioning progressively.*

Zonne-energie

Kartikey, ingenieur, is enthousiast over zonne-energie en wil Udayan, het kinderdorp, geheel energieneutraal maken. Samen met zijn vrouw Saloni volgde hij afgelopen zomer een cursus in Duitsland. Nu staat er op de campus een hightech installatie; de pizza's worden gebakken in een zonne-oven! De grotere jongens hebben Kartikeys enthousiasme overgenomen en bekwamen zich onder zijn leiding in zonnetechnologie.

In het najaar van 2018 zal secretaris Conny weer een bezoek brengen aan de school in Jaipur. <

HET BENARES SCHOOLFONDS DANKT AL HAAR SPONSORS EN DONATEURS HEEL HARTELIJK VOOR HUN ENORME STEUN IN HET AFGELOPEN JAAR. UW STEUN IS HUN TOEKOMST!